

Dr. F. Pañella

~~Afri Autobus~~

Guardia ⁷¹⁵ — Urgencias ^{Agua}

24-33 → 30-0

Flores
hierbas del Congo
para la diabetes
arterioesclerosis

Farmacia C. Escudiller

Juicio doble geminis de 1^o x 80c

2437 ptas

Colchon Standard de muelles

de 180 x 80 ccs 1206 ptas

Total 4843 ptas

Boave 215-18-13



industrias sema s. a.

COLCHÓN-MUELLE "SEMA"-SOMIERS METÁLICOS Y TAPIZADOS-MUEBLES TRANSFORMABLES-ALMOHADAS-ARMADURA DE MUELLES-CAMAS METÁLICAS

BARCELONA (7)

P.º DE GRACIA, 49

EXPOSICION:

TELS. 215 18 52 - 215 18 53

VENTAS:

TELS. 226 70 63 - 226 69 07

245 16 02 - 245 16 03

245 16 04 - 226 48 19

OFICINAS:

TELS. 226 82 00 - 226 96 00

MADRID (4) - SAGASTA, 30 - TELS. 224 58 58

224 07 65

P A M P L O N A - AMAYA, 1 - TEL. 22 10 53

SEVILLA - PL. GRAL. MOLA, 5-6-7 - T. 22 31 26

22 03 40

22 00 57

VALENCIA (8) - AV. P. GALDOS, 38-T. 25 26 50

Mod. S. 651-B-5-569

Harun al-Rashid and Charles the Great by F. W. Fackler, M. A. (Monographs of The Medieval Academy of America). Cambridge, Massachusetts, 1931. 41, 64 pages.

És un bell estudi d'una de les qüestions que en podríem dir-ne de política internacional del "alt" punt mitjà, la qual afecta a bona part de Catalunya, o més ben dit a Espanya de la qual en fou Catalunya en important escenari. Va cobrir el fet de que totseguit de la conquesta i ocupació musulmana del nostre país, així com de la restant frontera pirinenca, els seus governadors musulmans, vivint d'origen nesciut, entrem en freqüents contactes amb els francs, reconeixen la seva pobilitat, i els prometen no res enys que fer-los seyors de llurs ciutats i rodors, Jaca, Saragossa, etc. Aquesta política coincideix amb l'implantament de la dinastia Omeia a Cordova. En efecte, els primers anys de l'emirat d'Almanzor (777-779) volien arribar a la costa i establir un cordill conegut amb el nom de l'Alidat. Abderrahman ben Abi el Fori, el qual totseguit en posseïa la relació amb el va li de Barcelona, i el qual semblava mantenia relació amb els per a proclamar els abassis. Clos el pacte, la desconfiança entre els dos es malaguanya la temptativa, puix lluitaren entre els dos, de manera que essent

derrotat l'Àslau, s'en torna a Múrcia on fou mort a traïció per ordre de l'Emir. El mateix Emir escriví al governador de Barcelons intimant-li l'obediència: però aquest no en faria molt de cas puix que al cap de dos anys el veiem a Saragoosa en plena rebel·lió, i al·liat de Carlemany el que havia de lliurar les claus de la ciutat. En venir personalment Carlomag a Saragoosa per a pos-sessionar-se'n, els naturals, musulmans i pobles cristians, no volgueren secundar els plans de l'Àrabí, però que l'Emperador tingués que tornar-se'n mentre s'havia pres l'Àrabí de qui es creia cristià: no en passà dels congestos de les matanyes caiguera damunt tota els fills de l'Àrabí, derrotaren el franc i alliberraren lliure pare. Noves abandonons contra els rebels feren que l'Àrabí fos mort, però la rebel·lió continuó i el propi Emir tingué que fer sentir personalment el peu de les seves armes, desde la Catalunya a Navarra.

Al cap de pocs anys (833-34) en esser proclamat l'Emperador Aixar I, tornen a encendre's les rebel·lions a tota la nostra regió: el fill d'un dels insurgents de Saragoosa - que anys enrera fugint del Emir s'havia refugiat al Pallars - s'apodera ara de Tortosa, mentre Matran fill de l'Àrabí s'apodera de Barcelona

i s'apodera d'Osca, Saragossa, i de tota la regió del Tbre. Treidors sobornats per l'or calandien sobornen també amb aquests caudells, si bé que alguns d'aquests treidors, v. g. Amús ben Surur, no venen més tard vellí dels fronterers pirenenca, seguí la política dels seus vètrics, sublevant-se contra Córdova y entrant en pactes amb els francs.

Tots aquests fets palesen tota l'astúcia de política entre els francs i els distints valis i caudells de la frontera pirenenca, i la cruel política conspirava contra el poder d'Alí de Córdova. En alguns casos i en bona vint-elles els Abbassís intervenen explícitament en aquells ^{tractats} dels governadors de la frontera pirenenca. Així és que l'enyllant Jaques, havia encà l'opinió d'un al·lianç entre els Abbassís, els francs i els valis fronterers a centre dels Omeyas de Córdova. Concretament, s'apertan enyit i segurament no ho sabé d'Alí, però no constar explícitament el fet d'aquella al·lianç al·lianç en les fonts nizevals. La monografia objecte d'aquesta recerca, vé a caracterar amb un estudi comparatiu i sincrònic de les relacions entre els francs i Bagdad (Abbassís), entre els francs i els sublevats de la frontera pirenenca i per fi, entre Bagdad

i Bizanci, la hipòtesi de Dozy. L'emperador dels francs qui es considerava successor i hereu del imperi de Roma havia d'ésser naturalment enemic o rival de l'emperador de Bizanci qui ostentava iguals títols, i així l'havia de fer concertar amb els enemics d'aquests: els Abbassíes. Aquesta al·liança entre París i Bagdad a'havia de traduir en un apoi del franc als Abbassíes contra els Omeyyades d'Espagna, i per altra banda el Califa de Bagdad havia de conferir el franc el vetllament superior sobre els assautes cristians en Palestina. D'aquesta manera el Franc entrava en una especie de relació de clientela amb el Califa. D'aquí doncs, el front de batalla entre Bagdad-París per una banda, i per l'altra Bizanci-Jordania. L'autor en apoi de la seva tesi fa un estudi sincronic de les rebel·lions creuades entre Bagdad i París-singularment entre l'Acun Arralxid i Carlomag - i l'operació de rebel·lions en les seves fronteres: aquestes rebel·lions, doncs, haurien algun nexa amb aquelles.

Aquesta política cessar quan a principis del segle 10 l'emir Almuqan consolida la seu amb l'emperador franc, al mateix temps que els líders de Bizanci reconeixen els drets de l'emperador.

L'obra de F.W.Puckler es u estudi objectiu i ben documentat , i que sap
essòir per els seus punts de vista tota la llum que és possible quan les
fontes no ens informen d'una manera ben explícita. J.W.V.

14 de Mayo 1912

Francia

en el Ministerio

No. 1111 (60) hoy Canon

654
L. 1. indicium. pero no todos aparecen en el índice

se ignora el total de los genes: indicium y propositum

Francia (L. 1111) y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

L. 1111 y de la mano (L. 1111) y de la mano

pes de Fiera Santa, a 9 pba.

450 pba.

- 225 ..

Saldo

225 pba.

Interés de Invenio y piedra de la, unipon, para
de partido, lo anterior es como partido, algo
de los jeds. Revolucion, en un, que brozo en
recibir el verdadero antecesor ser de la pe

Caracteres: Verticalidad fundamental
E. O. Casas: Decad de gobierno bipartito
ante constitución proclamate. familia de
caballero, repite Voluntaria q: +

50 ejemplares de Estam

descuento del 50%

verticalis...! todo...! ; Propos... = just
unidos... N. de...
dos... a... de... E. muy.
y... e...
se...
ingl. o...
Pasos...
El... de... !!

P... velle... x... plus...
Bonne...
l...
at...
Pratic...
Rel... w...
L...
R...



INSTITUTO NACIONAL DE ENSEÑANZA MEDIA

GERONA

—
PARTICULAR

2 junio 1945.

Mi querido amigo:
En plenos
y me es grato devolverle adjunto la
Dignifica de un buen amigo

CICLO DE CONFERENCIAS

organizado por la

Delegación Comarcal de Educación Popular

y patrocinado por el

EXCMO. AYUNTAMIENTO

Interesante conferencia para el próximo miércoles, día 18 del actual, a las 7 y media de la tarde, en el Salón de actos de la Casa municipal.

Conferenciante: Dr. D. José M.^a Millás Vallicrosa
CATEDRÁTICO DE LA UNIVERSIDAD DE BARCELONA

Tema: Las conquistas musulmanas en el Ampurdán

Imp. Irayter

Trunk 711

large 712 (to my)

hair Narbonne?

black 718 B.

arsenic (see above 726/727)

arsenic Caracum 726

Abdchen Sofyqi Paris 732 etc. those are very nicely being

Ochs Roire (see Caracum 741) composite Myplam

Abd 1 759 woman's hair a blackish one to Narbonne - but

Sulaina e' heli, Encarni 777

Simon Papi - Narbonne (780) (olive
Teide " " Pucay Anden; Pigne

Opurine de Carlo Magre 785 Vell, Magre & Rotand
(Anitichand) Biron, Eni

Magre de Abdcham 795

→ B. Jato, Rotand, Comy de Pirene
→ S; Narbon 4800 morey
Comy de Narbon

corrosive smell

biochemi

liver herbology 892

Embryoned, but not, habit de anis, Miró - ants

ants - ripples to Rod, Caracum, Magre, Biron, Vidrio
N. Pucay, Caracum, Biron

atir V 130 Safepai
mt. 77 Tamar vch: d mt. Taldia Ambassa
Jeld II 110 any 164 (Anbi)

atir V 124
atir V 113 Bahlul
atir V 80 (2678 any) C II 154
mt. 72 Amay

atir III 81 15
Jeld II 92 Majan
(adany II 92 Majan)

atir III 15
Jeld II 32 - Maan
Dava fol 102 (Tamey)
Jeld II 13 Land info p 268 Xehit
Jeld II 121 n. (ay 364 / III 128 3)

Jeld II 116? Maan (H' amand III 161)
atir mt. 101 x

Ex epistola eulogii mebyl. Wambem qui ad
Willerindum Campilonensis sedis Episcopum scripsit XV,
Kal. Dec. aere. DCCC LX XIX

an. 851 (et proceres quondam Wilhelmi tota & Suthia
perturbata est incurre, qui advenit Carolum Re-
gem Francorum eo tempore, auctoris petrus Hebdaragh-
manis Regis archiepiscopus. . . VII 581. 2.

Gau

Bona IXXI, 3070, 471, II 513

Manaimi XXIV, 516; II 405

S. Schlu II 519
II 312

Kandehs I D, II C

problem II 405

Introducció

Jed
Homaidi (ms. d'os pnd) incorporat del tot per Abdali; per
follet explicatiu i corregint ed. de Codex

g. llet de Fes (hon. Ms.)

Sabir assala

75.) Libra: Saie de nton o apuntis ^{2^{os}} no metado, ni nua
no comolopie figa: dadus de ald.!, re uolue a aba.
l. Taka. Hoy penes que percan cuadido un
nuen redactor. Hoy diferent man. { pueto
de iste, { inter, { utulo. a ves el releto e deno, a
ves es mueto. a ves asunto politico, a ves milit
tar, a ves, religioso. Un primer redactor reino
militar: rebelion, romes, orden esperto, ...
Tambien es voluntario parece testigo presencial de
requisiciones voluntarias de alden ?
Es ardido que uon de uso
o brevis, plimpe, rompe, clere, jeanquie
omeya: druma de orculo, Uspah de ald!
En 11^a es detollido harta Thiland.

Tempo se el releto de parte los cuantos religiosos
parece no se figi de brevis
La coleccion es brevis hejo alden III (copy en ca. 11)
Razon de Ribera: celebramos hane un arede,
en la voluntaria de ald. III
Solo se fige lo v. omeya
No manueto, dijeto, militar, rebelion

M. de la Bill. = Copitular a s'ona (Noves de Lira)

Al final del rotllo n.º 4 - conti-
nua la capceta sense numerar
i sense estorg.

69 - 70 - 71
2 = Al arribar al foli ~~79.~~ i 80.
s'en saltaren aquestes dues pàgines
i se'n posaren en el rotllo número
en la capceta de cartró; al final

La pèlidula de la capceta de
cartró comença en el capbut
i s'ha fet un caixal amb estior.

Si algun foli semblava un
focot està repetit tot seguit

A base del testimonio de las fuentes históricas árabes que, en gran parte, coinciden con la fuente latina más antigua: la crónica de Isidoro Páscense, las conquistas de los musulmanes en Francia fueron según el siguiente orden cronológico:

Narbona sería conquistada entre el año 715 y el 719; la Galla narbonense sería conquistada por los emires Alahor (718) y Asama (719-721); al extender el último la conquista hacia Tolosa murió derrotado por los franceses en la batalla de Tolosa (10 de marzo de 721).

Las expediciones de los musulmanes en Francia seguían en general, el camino de la costa: Ampurdán, Rosellón, Narbonense, y luego se extendían hacia Tolosa, en dirección norte y oeste. Allí en podían entrar por el camino de la Cerdaña siguiendo antigua calzada romana y la ruta que fue llamada *strata francisca*.

El emir sucesor de Asama, o de Alahor, siguió las conquistas de los musulmanes al sur de la Galla: en el año 725/26, conquistó por capitulación la ciudad de Carcasona, la cual se obligó a consistir en tributo, aliada de los musulmanes. El emir Alahor murió en el año 726 luchando contra los cristianos de las Gallas.

En el año 732, en el mes de octubre, el emir Abd al-Rahman al-Gafadi, siguiendo la política de expansión de los anteriores se dirigió en su expedición más hacia el norte, y fue derrotado y muerto en la famosa batalla de Poitiers, bajo los golpes de Carlos Martel. Desde entonces declina rápidamente el poder musulmán en las Gallas, corralado por la reacción victoriosa de los primeros carolingios.

Así es que es muy verosímil y probable el martirio de S. Cayo en Comblanchien, hacia el año 732.

En cuanto a la bibliografía, la obra de Ostberg es floja así como la de Renaud (*Invasions des sarrasins en France*). En cambio, son muy valiosos los estudios de L. Couvreur sobre los límites de la conquista árabe en el Pirineo y sus consecuencias en las Gallas. El suscrito es autor de un trabajo "Los textos de los historiadores árabes referentes a la Galla y a los francos", relacionado con el tema.

Barcelona, 25 noviembre de 1941

Catedrático de Lengua Árabe y hebrea en la Universidad de Barcelona